

[H. C. Toft.]

gå ind for regler, der hindrer arbejdere og funktionærer i at købe et rekreativt landsted til gavn for hele familien. Det er lige så forbavsende, at en statsminister, der har haft sin gerning i Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund, kan gå ind for bestemmelser, der vil hindre unge arbejdere og funktionærer i at erhverve en landbrugsejendom på linje med de landmænd, der i dag arbejder i de større virksomheder.

Jeg forstod landbrugsministeren sådan, at han ikke havde mange indvendinger imod, at vi fik ødegårde af den nævnte grund. Jeg hæftede mig ved en udtalelse, landbrugsministeren kom med på Kollekolle, da vi var nogle her fra Folketinget, der var til møde om landbrugsproblemerne. Dér gav han udtryk for, at han hellere så en fransk landmand end en dansk bymand købe en dansk landbrugsejendom. Jeg var overrasket over udtalelsen og er stadig væk overrasket over den. Men det bliver jo resultatet af landbrugsministerens lovgivning, når vi kommer over 1978, hvor de bestemmelser, der i dag gælder om, at man som EF-borger ikke kan erhverve ødegård i Danmark, ophæves.

Jeg vil gerne sige til landbrugsministeren, at landboforeningerne går imod lovforslaget, og at tolvmandsforeningerne går imod det. Landbrugsministeren siger i sin fremsættelse, at husmandsforeningerne var positivt indstillet. Hvad er det for en positiv indstilling? Formanden for husmandsforeningerne i Hjørring amt siger, at det vil være dræbende for husmændene. Vi er fortabt, hvis den nye lov gennemføres, sagde han. Formanden for de sjællandske husmænd siger, at vi nok må undtage de mindre landbrug. Og nu siger formanden for De samvirkende danske Husmandsforeninger, at de er imod bestemmelserne om at hindre bylandmænd i at erhverve landbrugsejendomme. Nogen særlig positiv indstilling over for lovforslaget er det dog ikke udtryk for. Det vil faktisk sige, at det samlede danske landbrugserhverv vender sig imod ministerens lovforslag. Det burde få ministeren til at overveje, om ikke lovforslaget skulle trækkes tilbage.

Det var ministerens hensigt, at loven skulle give billigere ejendomme. Hr. Juul-Madsen har for et øjeblik siden påvist, at forskellen mellem prisen for bylandmænds

og ikke-bylandmænds køb på 1.000 kr. pr. ha kan skyldes, at de ejendomme, som bylandmænd køber, i særlig grad har rekreativ værdi og derfor har en større pris. Men den største prisfordyrer tror jeg er landbrugsministeren. Landbrugsministeren har haft en ansøgning i finansudvalget, idet han ønskede at erhverve et areal ved Årslev på 5 ha til 48.000 kr. pr. ha, mens prisen ved byfolks køb af landbrugsejendomme er 11.700 kr. og ved landmænds 10.700 kr. Det er klart, at der har været en prisstigning op imod EF-afstemningen, fordi man forventede, at når vi kom ind i EF, blev der bedre afkastning for landbrugsejendomme, men landbrugsministerens forslag her har også medvirket til prisstigninger, fordi de mange uden for landbrugserhvervet, der ønskede at erhverve landbrugsejendom, skulle skynde sig at erhverve en. Derfor er priserne presset op. Landbrugsministeren skal handle på en anden måde, hvis han ønsker, at priserne skal holdes længere nede.

Jeg sagde før, at denne lov vil give administration, vil være personalekrævende og omkostningskrævende. Jeg har hørt budgetministeren sige, at inden man fremsætter lovforslag i Folketinget, bør de, hvis de har til konsekvens, at det bliver dyrt at administrere, forelægges for administrationsdepartementet. Jeg spørger landbrugsministeren: har dette lovforslag været forelagt for administrationsdepartementet til bedømmelse?

Risgaard Knudsen: Hr. H. C. Toft gjorde for et øjeblik siden nogle bemærkninger, som vel nok i særlig grad var fremsat, fordi hr. H. C. Toft gerne ville høre et par bemærkninger fra min side.

Jeg forstod det på den måde, at hr. H. C. Toft undrede sig over, at jeg for mit vedkommende kunne medvirke til vedtagelse af det foreliggende lovforslag. I den forbindelse talte hr. H. C. Toft i særlig grad om de mindre landbrugsejendomme, som ikke længere var egnet til landbrugsdrift. Jeg understreger, at det ærede medlem alene talte om de mindre landbrugsejendomme, som efter det ærede medlems egen opfattelse ikke længere var egnet til landbrugsdrift. Det er på denne baggrund, jeg gerne vil spørge: når hr. H. C. Toft i denne sammenhæng ikke taler om de landbrugsejendomme, der fortsat er egnet til landbrugsdrift, skal det så tages som ud-